З журбою радість обнялась…
В сльозах, як в жемчугах, мій сміх,
І з дивним ранком ніч злилась
І як мені розняти їх?!
В обіймах з радістю журба,
Одна летить, друга спиня…
І йде між ними боротьба,
І дужчий хто – не знаю я…

Тепер в маю, тепер весною,
Коли цвіте весь божий світ,
Зацвів небесною красою
Очей твоїх небесний цвіт.
І це весною, це в маю
Обсипав душу він мою!
Шумлять, співають ниви, луки…
Як пісня, вся душа моя,
А де її слова і звуки?!
Мовчу, мовчу, о боже,я.
Ні, ні! Тепер, тепер в маю,
Скажу, признаюсь, що люблю!

Забуду все. Лишу твої уста…
Вони, як перший цвіт кохання,
Як хмарка ніжно золота
В журливий час смеркання.
Усмішка їх миліша снів,
Що сняться раз єдиний,
Про них, про них мій буде спів.
Останній, лебединий.